

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Małgorzata Bednarek

Prezes SN Zbigniew Kapiński

Protokolant Klaudia Binienda

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Krajowej Anety
Orzechowskiej

w sprawie **T. M.**

skazanego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 21 czerwca 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Okręgowego w Suwałkach na korzyść oraz
kasacji obrońcy skazanego T. M.

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 22 lipca 2022 r., sygn. akt II Ka 192/22

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 25 lutego 2022 r., sygn. akt II K 138/21,

**1. uchyla zaskarżony wyrok w części utrzymującej w mocy pkt
III wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 25 lutego 2022 r.,
sygn. akt II K 138/21, to jest odnośnie nałożonego obowiązku**

uiszczenia przez T. M. na rzecz Skarbu Państwa uszczuplonej należności publicznoprawnej w całości;

2. oddala kasację obrońcy skazanego T. M. jako oczywiście bezzasadną;

3. obciąża skazanego T. M. kosztami postępowania kasacyjnego związanymi z rozpoznaniem kasacji jego obrońcy, zaś wydatkami postępowania w części dotyczącej kasacji Prokuratora Okręgowego w S.obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Po rozpoznaniu apelacji złożonych przez obrońcę T. M. oraz Prokuratora Okręgowego w S.od skazującego wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 25 lutego 2022 r., sygn. akt II K 138/21, Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 22 lipca 2022 r., sygn. akt II Ka 192/22, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Suwałkach w ten sposób, że podwyższył wymiar orzeczonej wobec T. M. kary pozbawienia wolności do 3 lat oraz uchylił pkt II i pkt VI tego wyroku, zaś w pozostałym zakresie utrzymał go w mocy (por. pkt II wyroku)

Od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach kasację złożył adwokat A. D. - obrońca T. M. oraz kasację na korzyść wniósł Prokurator Okręgowy w S.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja obrońcy T. M. **okazała się oczywiście bezzasadna** i z uwagi na to, że została oddalona postanowieniem wydanym na rozprawie kasacyjnej, w której brał udział zarówno T. M., jak i jego obrońca adwokat A. D., pisemne uzasadnienie wyroku w części dotyczącej tej kasacji nie zostanie sporządzone (por. treść art. 535 § 3 k.p.k.). Oczywiście po ogłoszeniu wyroku zostały podane ustnie najważniejsze powody wyroku, w tym też powody oddalenia tej kasacji jako oczywiście bezzasadnej. Spełniony tym samym został wskazany w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 stycznia 2006 r., sygn. akt SK 30/05, OTK – A 2006, nr 1, poz. 2, komponent konstytucyjnego prawa do rzetelnego rozpatrzenia sprawy przez

niezawisły sąd, jakim jest niewątpliwie prawo strony do poznania uzasadnienia orzeczenia sądu.

Natomiast kasacja Prokuratora Okręgowego w S. jest oczywiście zasadna.

Prokurator Okręgowy w S. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach w części dotyczącej jego pkt II, tj. orzeczenia odnoszącego się do utrzymania w mocy rozstrzygnięcia z pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 25 lutego 20022 r., sygn. akt II K 138/21, nakładającego na T. M. obowiązek uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa uszczuplonej należności publicznoprawnej w całości, tj. w kwocie 43.971.418 złotych w terminie 3 lat od daty uprawomocnienia się wyroku. Trafnie w kasacji tej zarzucono rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. obrazę przepisu art. 433 § 2 k.p.k. polegające na przeprowadzeniu w sposób nieprawidłowy kontroli odwoławczej zaskarżonego wyroku poprzez rozpoznanie w sposób nienależyty zarzutów i wniosków wskazanych przez Prokuratora Okręgowego w S. w jego środku odwoławczym odnoszących się do kwestionowania zasadności orzeczonej wobec T. M. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i które polegało na nieuwzględnieniu przez Sąd wszystkich materialnoprawnych konsekwencji uznania za zasadne podnoszonego w tej mierze zarzutu apelacji, co doprowadziło do utrzymania w mocy rozstrzygnięcia Sądu I instancji orzekającego obowiązek uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa uszczuplonej należności publicznoprawnej w całości, tj. w kwocie 43.971.418 złotych w terminie 3 lat od daty uprawomocnienia się wyroku, a którego orzeczenie, wobec uwzględnienia apelacji oskarżyciela publicznego w tym zakresie, było niedopuszczalne i rażąco naruszało przepis art. 41 § 4 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 41 § 2 k.k.s.,

Sąd Okręgowy w Suwałkach uwzględnił złożoną na niekorzyść T. M. apelację Prokuratora Okręgowego w S. i podwyższył orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności do 3 lat, co skutkowało potrzebą uchylecia rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w Suwałkach odnoszącego się do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, w tym również zawartego w pkt III tego wyroku obowiązku uiszczenia w całości uszczuplonej należności publicznoprawnej. Z treści art. 41 § 4 k.k.s. w zw. z art. 41 § 2 k.k.s. jasno bowiem wynika, że nałożenie

na oskarżonego obowiązku uiszczenia w całości uszczuplonej należności publicznoprawnej **nastąpić może jedynie w przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego, warunkowego zawieszenia wykonania kary lub warunkowego przedterminowego zwolnienia.** Sąd Okręgowy w Suwałkach zobligowany był zatem do uchylenia pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach, gdyż wobec wymierzenia T. M. kary bezwzględnego pozbawienia wolności prawnie niedopuszczalne było pozostawienie rozstrzygnięcia o nałożeniu obowiązku uiszczenia w całości uszczuplonej należności publicznoprawnej. Postępując odmiennie i utrzymując w mocy rozstrzygnięcie z pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach, które z przyczyn wskazanych powyżej było prawnie niedopuszczalne, rażąco naruszył przepisy art. 41 § 4 pkt 1 k.k.s. w z art. 41 § 2 k.k.s.

Sąd Najwyższy uwzględniając kasację Prokuratora Okręgowego w S., wydał orzeczenie kasatoryjne, czyli uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach w części utrzymującej w mocy pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 25 lutego 2022 r., sygn. akt II K 138/21, to jest odnośnie nałożonego na T. M. obowiązku uiszczenia przez niego na rzecz Skarbu Państwa uszczuplonej należności publicznoprawnej w całości (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 kwietnia 1999 r., sygn. akt III KKN 323/97, OSNKW 1999, z. 9-10, poz. 61, z dnia 8 listopada 2005 r., sygn. akt IV KK 267/05, LEX nr 164288, z dnia 28 lutego 2006 r., sygn. akt V KK_472/05, OSNKW 2006, z. 5, poz. 48, z dnia 27 czerwca 2012 r., sygn. akt V KK 165/12, OSNKW 2012, z. 11, poz. 120).

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w wyroku

[ms]